

at en af de tidligere Adkomster var falsk, saa kunde det sige: Der er altsaa en falsk Adkomst, og vi udlevere ikke. Men for at afværge en saadan Misforstaaelse, har Udvalget sat Henvisningen til § 5 for at gøre opmærksom paa, at det, at en af de ældre Adkomster er falsk, ikke udelukker, at Selskabet er pligtigt til at udlevere, og fra det Synspunkt tror jeg, at § 5, 2det Stykke, hæveder sin Berettigelse, hvor det staar, men jeg har ikke noget imod at flytte det; thi jeg antager, at derved ogsaa opnaas det samme.

Jeg vil dernæst kun over for den ærede Justitsministers Bemærkninger dog gøre opmærksom paa, at jeg tror, at Udtrykket, som Udvalget har brugt: „Varens Betegnelsesmaade“ er fuldstændig nok og vil kunne hævede sin Berettigelse; thi Forskellen mellem individuelle og generelle Varer maa altid finde sit Udtryk i Betegnelsesmaaden; selv om de individuelle Varer ikke ere forsynede med et Mærke, saa maa der ved de Varer, som Loven i den foreliggende Stikfælde omhandler, altid findes et Individualiseringsmærke paa Varen — det kan være af forskellig Art, efter hvad der er sagt mig; hvis det f. Eks. er Korn, der er indført med bestemt Stik, saa hedder det: „pr. det og det Stik“, eller deslige. Gigeledes maa det have sin særlige Plads, hvor det ligger udsondret fra andre, med andre Ord: der maa findes et Individualiseringsmærke i Dverensstemmelse med Stik og Brug, og i Mod sætning til det komme de Varer, som vort Endringsforslag omhandler, som netop mangle dette Mærke; der bliver ikke Spørgsmaal om dette Individualiseringsmærke, som Lovens omhandler. For saa vidt mener jeg, det vilde være tilstrækkeligt at vi sagde „Forskellen i Varernes Betegnelsesmaade“, for saa vidt man derved forstaar, om de bære et Individualiseringsmærke eller ikke; men for saa vidt det kan foranledige Misforstaaelser, skal jeg naturligvis med Fornøjelse tiltræde og anbefale det høje Ting at stemme for den ærede Justitsministers Forslag, som jeg ogsaa maa erkende for saa vidt er en korrektere og mere fyldestgørende Betegnelse, som vi for saa vidt her fuldt ud kunne tiltræde. — Det glæder mig at høre af det ærede Medlem for 2den Kreds (C. Danneffjold-Samsøe), at vi ikke have taget fejl i Henseende til den Betydning, som man altsaa tillægger denne Paragraf for Omsætningen, men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at derfor at lade mig indregistrere som Agrar, det kan jeg for mit Vedkommende ikke være med til, thi denne Paragraf har været under Overvejelse længe, og det ganske bortset fra Spørgsmaalet: Agrar eller Ikke-

Agrar. Jeg mener nemlig, at det er en Bestemmelse, der er til Gavn for Omsætningen og for alle dem, der deltage i Omsætningen, og ikke mindre for Frihavnen og Kjøbenhavns Handelsstand.

Det. Hansen: Sa den ærede Ordfører har siet i, at denne Paragraf kan være til Gavn for Kjøbenhavns Handelsstand, og at denne Institution vil være til Fordel for Omsætningen i det hele. Som Repræsentant for Kjøbenhavn kan jeg naturligvis ikke have nogen Grund til at modsætte mig, at Kjøbenhavns Handelsstand faar en saadan Fordel, derimod er det ganske sikkert, at det ikke vil være til Gavn for en anden Samfundsklasse, nemlig for Provinskøbmandene. Dette System vil være til Gavn for Landmændene, der blot behøve at køre ind til den nærmeste Jærnbaneestation eller til en Jærnbaneekspeditor og saa Varerne oplagte paa Pathus i Frihavnen; der saa de saa et Bevis, som de kunne overgive til Varemægleren, og han kan sende det til Kjøbenhavns handlende, naar det belejlige Øjeblik kommer. Men der er en Samfundsklasse, hvis Dør man gaar forbi, og det er Købmændene i Provinserne. I det hele taget kan det ikke nægtes, at dette Lovforslag vil, foruden at virke i agtariff Interesse, ogsaa virke nogenlunde i samme Retning som den Tanke, som var fremme i Tjor med Hensyn til Husholdningsstores; man vil gaa Mellemhandlerne forbi, og sørge for at faa den højest mulige Pris for Varerne, foruden at man samtidig gør det muligt for de vedkommende at belaae deres Varer, naar det belejlige Øjeblik til at sælge endnu ikke er kommet.

Justitsministeren (Mellermann):

Jeg ønsker kun at bemærke, at det staar ogsaa Provinskøbmandene frit for at benytte Frihavnen til de Forretninger, der bestaa i at have Varer henliggende der; i dette kunne Provinskøbmandene deltage lige saa vel som de kjøbenhavnske Købmænd. Jeg har ikke villet indlade mig paa dette Spørgsmaal, fordi jeg betragter det nærmest som en behagelig Spøg af den ærede sidste Taler, naar han kom ind paa dette: Agrar eller Ikke-Agrar. Jeg betragtede det som en Slags Ironi fra det ærede Medlems Side, at dette Spørgsmaal spiller en saa stor Rolle, og skal, om jeg saa maa sige, ved Haarene træktes ind i enhver Sag, og derfor har jeg ikke villet svare videre derpaa. — Det, jeg vil sige til den ærede Ordfører, er egentlig kun dette, at det var heller ikke det Spørgsmaal, om hvorledes Varerne skulle betegnes, der var Hovedgrunden til mit Underendrings-